

е бърсъ-та, защо да не гъмъ? но послѣ
бъдѣ расказанъ.

Пазѣте са казвамъ, отъ Протес-
танскитѣ залѣпки; че, вѣдножъ като за-
лѣпнатъ оѣ нѣкого като рысъ-тъ оѣ рога-
ча; нѣма вѣчъ да са от-кѣснатъ отъ него,
до като не мѣз заколијти и оѣмъртвијти дѣ-
шътъ, и да ѹж испратијти въ адски тѣ
пропасти, въ жертька на тѣхънай-тъ си ба-
ща на старо-кременската змія, който е
діаколь-тъ и сатана та, отъ кого то си и
чакатъ заплата та.

И, Протестанты тѣ, не имъ е това
сѫщо то имъ: тѣ са наричатъ, и Лютера-
ны: или по добрѣ е да ги речемъ; люты
раны. И, вѣистинѣ! люты сѫ раны: до ко-
го то са допрѣтъ, ураняватъ мѣз дѣшътъ
съез развратни хаджъ, като съез лютъ ра-
ни, којто прѣхвацъ, за којто и царъ
(илачъ) мѣично са намѣрва. И, който са
е наранили отъ тѣхънайтѣ хадки; вѣчъ царъ
(лѣкъ или илачъ) не мѣз са е намѣрилъ;
като нѣкой гранчарскій новъ сѫдъ, въ ко-
го то са тѣржалъ катранъ; и послѣ колко-
то ірешъ да го мыешъ, той всѣ пакъ на
катранъ смърди.